

praksis, som Dansk Folkeparti ønsker at føre sin politik på.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Som tidligere meddelt er spørgsmål nr. S 2293, S 2294 og S 2295 taget tilbage af spørgeren. Spørgsmålene var sålydende:

Spm. nr. S 2293

11) Til indenrigsministeren af:

Aase D. Madsen (DF):

»Hvordan forestiller ministeren sig, at beslaglæggelse af kommunale og private ejendomme ved ekspropriation kan løse problemerne med den stadig stigende tilgang af spontane asylansøgere, og hvor store midler agter ministeren at afsætte til dette formål?«

Spm. nr. S 2294

12) Til indenrigsministeren af:

Aase D. Madsen (DF):

»Hvornår agter ministeren at indlede forhandlinger med Kommunernes Landsforening med det formål at skaffe flere boliger til de stadig flere asylansøgere, og mener ministeren ikke, at en eventuel aftale og/eller efterfølgende ekspropriation kun på kort sigt vil løse problemerne i forbindelse med at skaffe de spontane asylansøgere boliger?«

Spm. nr. S 2295

13) Til indenrigsministeren af:

Aase D. Madsen (DF):

»Mener ministeren, at der er dansk politisk tradition for at lovgive med henblik på at true kommunerne til forhandlingsbordet i forbindelse med ministerens ønske om at få forlænget kontrakterne om asylcentre, og hvilke økonomiske fordele vil ministeren stille kommunerne i udsigt?«

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Forhandling om redegørelse nr. R 12:

Indenrigsministerens regionalpolitiske redegørelse 2000 af 15. marts 2000.

(Redegørelsen anmeldt 15/3 2000. Redegørelsen givet 15/3 2000. Meddelelse om forhandling 15/3 2000).

Sammen med denne sag foretoges:

3) Forespørgsel nr. F 50:

Forespørgsel til indenrigsministeren:

»Hvilke konkrete oplysninger kan ministeren give om det tværministerielle arbejde om regional konsekvensvurdering, der omtales på side 21 i den regionalpolitiske redegørelse?«

Af Ole M. Nielsen (KRF), Børge Klit Johansen (KRF), Jann Sjørnsen (KRF) og Tove Videbæk (KRF).

(Forespørgslen anmeldt 5/4 2000. Fremme af forespørgslen vedtaget 7/4 2000).

Begrundelse

Ole M. Nielsen (KRF):

Når vi rejser den her forespørgsel, så er det, som ordlyden lader antyde, for at gå nærmere ind på den erkendelse, der kommer til udtryk i den regionalpolitiske redegørelse.

Vi gør det, fordi vi gerne vil have sat mere turbo på udviklingen af arbejdet med at vurdere, hvordan den vanetænkning, som de fleste beslutninger med regionalpolitisk påvirkning er udtryk for, kan ændres til aktiv tænkning.

Vi ligger under for den automatiske udvikling, som ethvert dynamisk samfund, ethvert samfund, der bygger på markedsøkonomien, vil være udsat for. Dynamik er godt, og markedsøkonomi er et stærkt og effektivt system, men det skal styres og begrænses. Selv den offentlige økonomi herhjemme er jo underlagt markedsøkonomiske kræfter. Også den offentlige sektor stilles over for stadige krav om effektivisering og rationalisering, som medfører centralisering.

Hvis de politiske beslutninger bare bøjer sig for den udvikling, forstærkes udviklingen til skade for helheden i samfundet. De politiske beslutninger bør modvirke denne automatiske udvikling. Det er nødvendigt at træffe beslutninger, der måske ikke snævert og kortsigtet set er de mest rentable.

Vi har ikke noget imod, at dele af landet har medvind i disse år. Hovedstadsområdet har så-